No. 44. 1833.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws- Blad.

Woensdag den 20 Februarij.

LATERE BERIGTEN DER COURANT,
van Dingsdag 19 Februarij,
behelzende de laatste *Fransche* en *Belgische* Nieuwstijdingen, benevens de *Fransche Beursprijzen* van den volgenden dag.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 18den Februarij.

Berigten van de Zeeuwsche stroomen, heden avond bij ons ontvangen, schijnen de tijdingen te bevestigen, welke de Antwerpsche bladen van gisteren (*zie hierboven*) uit Vlissingen van den 14den zeggen ontvangen te hebben. Dezelve houden namelijk insgelijks dat aan de bevoegde autoriteiten de noodige bevelen zouden uitgevaardigd zijn, om voorloopig alle handelsvaartuigen, onzijdige vlag voerende, *zonder invordering van eenig tolregt*, de Schelde op en af te laten varen.

De uit Belgie heden avond bij ons ontvangen berigten behelzen weinig van algemeen belang. In dezelve wordt, onder anderen gemeld, dat de belgische gezant te Parijs, de heer *Le Hon*, den 16den aan koning *Lodewijk Philips* in openbare audientie, waarbij deszelfs zonen en de groot officieren tegenwoordig waren, de wet aangeboden heeft, waarbij uit naam van de belgische natie aan het fransch leger dankzeggingen worden toegebragt voor de quasi diensten door hetzelve aan Belgie bewezen. Des avonds zou gemelde gezant een diplomatiek diner geven, waarop, volgens het zeggen der brusselsche bladen die 't bewind zijn toegedaan, zooals *l'Emancipation*, de gezanten van Oostenrijk en Pruissen zouden tegenwoordig zijn. – Te Brussel schijnen voorts onder het korps partijgangers van den majoor *Capiaumont* zich wederom sporen van insubordinatie te hebben geopenbaard; ofschoon het regte niet wordt vermeldt, schijnt zulks toch vrij bedenkelijke gevolgen te hebben gehad en werd het voorgevallene door het gerucht nog zeer vergroot; intusschen was een der manschappen zwaar gekwetst geworden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 16den Februarij.

De markies *van Dreux Brézé* heeft in de kamer der pairs de discussie over het ontwerp van wet, den staat van beleg betreffende, met eene zeer uitgebreide redevoering geopend, waarin hij getracht heeft te betoogen, dat genoemd ontwerp, zelfs nadat hetzelve zoo aanmerkelijk door de commissie was gewijzigd, aan het gouvernement eene willekeurige magt zoude geven, die met alle beginselen, niet alleen van de thans zoo hoog geprezen vrijheid, maar ook van veiligheid van personen en goederen, onbestaanbaar was. Hij heeft vooral aangedrongen, dat dezelfde personen, die in 't jaar 1830 de ordonnantien van *Karel X*, met name de in staat van beleg stelling der hoofdstad, ofschoon door artikel 14 van het toenmalig charter volkomen te verdedigen, dien vorst en zijne raadslieden als de grootste misdaad aanrekenden, thans het bestuur zelf in handen hebbende, zich tot dergelijke en meer willekeurige maatregelen door de wetgeving wilden doen magtigen. Deze tegenstrijdigheid viel te meer in 't oog en was ook niet door de noodzakelijkheid te verontschuldigen, wijl de ministers geene gelegenheid laten voorbijgaan, om zich op de veerkracht van het gouvernement te beroemen, en de natie gerust te stellen door de verzekering, dat alle partijen waren bedwongen, dat men geene ernstige rustverstoring had te duchten. Overigens wilde hij de ondervinding geraadpleegd hebben, welke sints lang heeft bewezen, dat alle wetten, wier eenig doel is, om aan het bestuur eene buitengewone magt, ten koste der openbare en individuële vrijheid te geven, bestendig geen ander gevolg hadden dan de morele kracht van het gouvernement te verzwakken. Wanneer het eenmaal bewezen is, dat de gewone instellingen niet voldoende zijn om de natie veiligheid, rust en orde te waarborgen, kan het niet anders dan, dat bij het algemeen een zeker mistrouwen ontstaat, hetwelk door geene tijdelijke hulpmiddelen is uit den weg te ruimen. Langs dien weg hebben reeds zoo vele constitutien hun graf gevonden, en de tegenwoordige orde van zaken zoude geen ander vooruitzigt beschoren zijn.

Het regtsgeding der ministers van *Karel X*, en de aanklagt, die tegen deze door eenige der voornaamste steunpilaren van het tegenwoordig gouvernement, is ingebragt, heeft eindelijk tot menige vergelijking aanleiding gegeven, en het heeft geene moeite gekost om de tegenstrijdigheid daarin voorkomende aan den dag te brengen. De heer *Villemain* zich door eenige dier bedenkingen personeel beleedigd achtende, is de eerste geweest die den heer *de Dreux Brézé* heeft beantwoord, zich echter voornamelijk bepalende tot het betoog, dat de maatregelen door de ministers van *Karel X* genomen, nimmer in eenige vergelijking, hetzij met de tegenwoordige voordragt, hetzij met de ordonnantie die in de maand Junij jongstleden de hoofdstad en onderscheidene departementen in staat van beleg verklaarden, konden worden gebragt. In denzelfden meer algemeenen geest is ook door den minister van justitie gesproken, terwijl de president van den raad, die in de zitting van heden het woord niet heeft gevoerd, zich zoo het schijnt, de taak der eigenlijke verdediging van het ontwerp heeft voorbehouden.

— In de kamer van afgevaardigden is gisteren door de oppositie, bij de beraadslaging over het budget van binnenlandsche zaken en eeredienst, even als het vorige jaar, eene poging gewaagd, om het gouvernement tot eene vermindering der thans bestaande bisdommen te noodzaken. Het amendement daartoe betrekkelijk, heeft tot hevige discussien aanleiding gegeven, daar de ministeriëlen van oordeel waren, dat het concordaat met den Paus getroffen, voor de natie volkomen verbindende was, en alzoo moest worden nageleefd tot dat men door onderhandelingen daaraan de gewenschte verbeteringen had toegebragt; terwijl de oppositie daarentegen volhield, dat geen buitenlandsch vorst, zelfs niet de Paus, de geringste bevoegdheid had, om aan Frankrijk eenige bepalingen van inwendig belang op te leggen of zich met derzelver wijziging te bemoeijen. Nadat de openbare stemming tweemaal onzeker was gebleven, is eindelijk het amendement bij geheime stemming met 169 tegen 160 stemmen verworpen.

— De heer *de Chateaubriand* is gisteren door de kamer van beschuldiging naar het hof van assises verwezen, als aangeklaagd, van tot haat en verachting van het gouvernement te hebben aangezet, de regten die den koning door de natie zijn opgedragen, te hebben verkort, en hoezeer zonder gevolg, tot omverwerping van het bestuur pogingen te hebben gedaan; het een en ander door de uitgave van een vlugschrift over de gevangenhouding der hertogin van *Berry*.

— De minister van buitenlandsche zaken heeft gisteren avond ten acht uren depeches uit Rusland ontvangen, welker inhoud tot de dadelijke belegging eens raads van ministers door den koning voorgezeten, heeft aanleiding gegeven. Voorts spreekt men op nieuw van zekere overeenkomst tusschen de hoven van Londen, Parijs en Weenen, om gezamenlijk de Porte van hunne ondersteuning te verzekeren, en zich tegen elken afstand van europesche provinciën of van de vorstendommen te verzetten. Deze geruchten zijn intusschen reeds dikwerf verspreid, en door vrij officiele berigten weersproken.

— De gewezene hertog van Brunswijk heeft heden een bezoek bij den minister van buitenlandsche zaken afgelegd, waaruit men meent te moeten opmaken, dat het gouvernement hem thans stellig het verblijf in de hoofdstad heeft vergund.

— Te Madrid, was den 7den de aanvallen vervaagd. In Gallicie, in de omstreken van Orense, was eene dergelijke volksbeweging als te Toledo uitgebarsten, doch even spoedig onderdrukt. Men meende voorts te weten, dat de akte, waarbij de cortes werden bijeengeroepen, reeds door den koning was geteekend en eerstdaags openbaar zoude worden; terwijl er eindelijk gesproken werd van een nieuw observatie-leger, dat op de grenzen van Portugal zou worden bijeengetrokken.

— De fondsen waren heden (16 *Februarij*) genoteerd: de 5 pCt. kont. 104,40; op tijd 104,65; de 3 pCt. kont. 78,50; op tijd 78,75; Nap. renten kont. 88,90; op tijd 89,30; Sp. perpet. kont. 64¾; op tijd 65; Cortes 12⅝.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 19den Februarij.

Bij besluit Zijner Majesteit is tot Rector Magnificus aan de Hoogeschool te Leiden voor het thans ingetreden akademie-jaar, benoemd de hoogleeraar *J. Nieuwenhuis*.

— De 16de verjaardag van Z. K. H. Prins *Willem*, oudsten Zoon van Z. K. H. den Prins *van Oranje*, wordt op de gebruikelijke wijze heden alhier gevierd.

— Onder de voorstellen die gedaan zijn voor het uitreiken van een eereblijk aan de militairen en zeelieden, die in de laatstverloopene dagen op de citadel van Antwerpen, op de Schelde en bijgelegen forten gestreden of dezelve bezet hebben, wordt, als tot hiertoe het meest doelmatig bevonden zijnde, genoemd, het metalen kruis van de krijgsverrigtingen in 1830 en 1831, versierd met eenen zilveren rand, de letter W en de kroon insgelijks van zilver.

— Men schrijft uit Tanger, van den 10 januarij ll., dat ten gevolge der door den Nederl. consul gedane vertoogen door den keizer van Marokko is toegestaan, dat de Nederl. schepen in de havens van zijn rijk eene schuilplaats kunnen vinden tegen de Engelsche en Fransche kruissers, alsmede dat de schepen die 8 en 14 dagen quarantaine moeten houden, zulks voortaan mogen doen in de genoemde havens, in plaats van, zoo als vroeger, naar de baai van Gibraltar te worden gezonden.

— Een vaartuig met 600 bommen voor dom *Miguel* beladen, is den 27sten Januarij in de haven van Lissabon aangekomen; hetzelve was uit Engeland afgezonden met een ander vaartuig, 't welk een dergelijk aantal projectielen voor dom *Pedro* aan boord had; de twee vaartuigen zijn ter hoogte van Oporto van elkander gescheiden. Hetzelfde huis te Londen had zich met de beide expeditien belast, zijne diensten of gunsten alsoo aan beide partijen leenende.

— Het Valenciensch Dagblad *l'Echo de la Frontière* van den 16den, maakt gewag van een vrij aanzienlijke aanhaling van verboden goederen, den 12den aan het uiterste grenskantoor aldaar. Het opmerkelijkst in deze is – zegt gemeld blad – dat de sluiker een' onzer eerste diplomatieke agenten is: hij heeft verklaard de Fransche consul-generaal in Holland te zijn. Onder voorgeven dat hij op een bepaald uur bij den Koning gewacht werd, trachte hij eerst het onderzoek te ontduiken, maar in weerwil daarvan en zijner betuiging van geen verboden noch aan regten onderworpen

goederen bij zich te hebben, doorzochten de douanen het rijtuig en vonden een aantal verboden goederen, zelfs een vrij groot pak met het cachet der Fransche legatie in den Haag aan het adres van den minister van oorlog te Parijs en met vermelding dat hetzelve belangrijke depeches hield; eene kleine insnede aan de zijde dezer zoogenaamde gewigtige depechas deed echter verscheiden engelsche stukken tissus voor den dag komen. Door de douanen zijn al de goederen aangehouden en is procès-verbaal daarvan opgemaakt.

'S GRAVENHAGE, den 18den Februarij.

Morgen verwacht men eene zitting der Tweede Kamer, waarin weder verslagen over petitien zullen worden gedaan, alsmede een verslag der centrale afdeeling zal worden uitgebragt over de wijzigingen in het tweede boek van het Burgerlijk Wetboek, handelende *van zaken*, waarover de beraadslagingen waarschijnlijk aanstaanden donderdag zullen aanvangen.

— Veel is er in de belgische dagbladen en kamers reeds geschreven en gezegd omtrent den tol, die naar hunne meening op de Schelde geheven zoude worden. Men verneemt, dat bij onze Regering geene bevelen tot het heffen van zoodanigen tol gegeven noch dusdanige maatregelen tot bemoeijelijking van de Scheldevaart genomen zijn.

De staatkundige toestand van ons Rijk ondergaat weinige verandering en dezelfde staat van zaken blijft voortdurend bestaan. Het is nog twijfelachtig of men wel weder spoedig den weg van onderhandeling zal inslaan. Voor het oogenblik is deze ten minste gestaakt.

— Er wordt met de formatie der Reserve-schutterijen steeds ernstig door onze Regering voortgegaan. Behalve dat de officieren voor de meeste derzelver bataillons reeds benoemd zijn, is ook reeds bepaald, aan welken raad of korps de gemelde bataillons in administratie zullen worden toegevoegd. De eerste zestien bataillons, zullen staan onder den raad van administratie der stedelijke schutterijen; het 17 onder de 13 afdeeling infanterie; 18, algemeen depôt der landmagt no. 33; 19, 12 afdeeling infanterie; 20, 2de afdeeling; 21, 17 afdeeling; 22, 9 afdeeling; 23, 14 afdeeling; 24, 5 afdeeling; 25, de afdeeling grenadiers; 26, 10 afdeeling; 27 en 28, 18 afdeeling, 29, 8 afdeeling.

ENGELAND.

LONDEN, den 16den Februarij.

Donderdag heeft de heer *Hume* eene motie gedaan tot het afschaffen der traktementen voor posten bij de land- en zeemagt, die onnoodig en waaraan geene werkzaamheden verknocht zijn. Na lange debatten is zijn voorstel met 232 tegen 138 stemmen verworpen.

De heer *Pease*, de kwaker, is met eenparige stemmen als lid van het Parlement toegelaten, op het doen van zijne zoogenaamde bevestiging, in plaats van het afleggen van den gewonen eed.

Ten einde de protestantsche geestelijkheid in Ierland, die op sommige plaatsen gebrek lijdt, te hulp te komen, worden hier bijeenkomsten gehouden en giften ingezameld.

— Berigten uit Lissabon van den 5den dezer vermelden, dat het Portugeesch gouvernement volkomen genoegdoening had gegeven, voor de vijandelijkheden jegens eene Fransche oorlogsbrik gepleegd. Het officieel dagblad behelsde deswegens eene verklaring, en de hertog van Cadaval had op het herhaald en dringend verzoek van den Franschen consul, die hem tot des nachts in zijn paleis vervolgd had, last gegeven om genoemd schip vrij te stellen. Voorts waren te Lissabon depeches ontvangen van den buitengewonen Engelschen gezant te Madrid, wier inhoud op de erkentenis der regten van dona *Maria* scheen betrekking te hebben, en naar Oporto was overgebragt.

— Nadat de heer *Peel* in de zitting van het huis der gemeenten van vrijdag het woord opgevat had, om de vergadering te onderhouden over de maatregelen, die door het gouvernement genomen werden, om den koning der Nederlanden tot de onderteekening van het tractaat van 15 November, of van zoodanige bepalingen als later willekeurig daarvoor waren in de plaats gesteld, te noodzaken, en te kennen had gegeven dat hij bepaaldelijk over het embargo zijn gevoelen wilde mededeelen, verklaarde hij, dat het hem in de eerste plaats voorkwam, dat het besluit, waarbij die maatregel genomen werd, als geheel onwettig moest worden beschouwd. De vrijheid van handel, met in achtneming van 's lands wetten was een voorregt, dat door de eerste beginselen van het Engelsche staatsregt aan alle bevriende mogendheden werd toegekend. Door onderscheiden bepalingen werd aan vreemde kooplieden veiligheid van persoon en goederen verzekerd, en het lag buiten de bevoegdheid van eenige magt in den staat om deze beginselen willekeurig omver te werpen. Het leggen van embargo op vreemde schepen was voorzeker een niet ongewone maatregel, maar naar het regt der volken kon die maatregel slechts bij wijze van onderpand voor geledene schade, of als de voorlooper van eene dadelijke oorlogs-verklaring worden toegepast. Noch het een noch het ander kon men in deze ter verdediging van het gouvernement aanvoeren. Wel verre dat de koning van Holland eenige beleediging of nadeelen aan het Britsche rijk had toegebragt, had hij integendeel zich, zelfs na het plegen van vijandelijkheden, van alle wederwraak onthouden. Veelminder mogt men veronderstellen dat het bestuur eene oorlogsverklaring in den zin had, althans hetzelve hield niet op te verzekeren, dat het behoud van den algemeenen vrede het eenige doel zijner pogingen was. Het was voorts hem niet onbekend, dat men de bedoelde maatregelen door de staatkundige noodzakelijkheid, om aan den strijd tusschen Holland en Belgie een einde te maken, meende te verdedigen; dat men de Hollandsche natie door het belemmeren van den handel meer geneigd zoude maken tot het aannemen van nadere voorstellen; doch indendaad kon deze veronderstelling als zeer onstaatkundig worden beschouwd, daar toch in de eerste plaats door deze maatregelen eene scheuring tusschen de vijf bemiddelende mogendheden was zigtbaar geworden, en het overigens uiterst gevaarlijk was, om zich op de ontmoediging eener natie, ten gevolge van geweldadigheden, te verlaten. Het is waar dat bedenkingen van eigen belang, van vrees somwijlen eenen diepen indruk maken; maar er waren in de geschiedenis van Engeland, en van andere rijken, vooral echter in die van het land, waartegen thans zoodanige maatregelen werden genomen, tijdvakken aan te wijzen, welke het bewijs leveren, dat gedurende eenen strijd om nationale regten, alle bedenkingen van eigenbelang werden vergeten, en dat zich een geest van onafhankelijkheid en kracht ontwikkelde, die zelfs tegen de overmagt kon opwegen, en eene geringe, doch moedige bevolking al de pogingen van magtiger staten deed weerstaan. Dat het gouvernement dus zorge, dat deszelfs maatregelen regtvaardig zijn, dat dezelve de verontwaardiging der Hollandsche natie niet opwekken, opdat niet die natie zich meer en meer aan zijnen vorst aansluite en tot het uiterste zijne onafhankelijkheid en regten verdedige. Alle deze bedenkingen, dus eindigde de spreker, waren bij hem opgekomen, en hij vermeende dezelve zoowel aan de ministers, als aan de vertegenwoordiging ter overweging te moeten geven. Tot een dadelijk voorstel waren dezelve voor alsnog minder geschikt.

Als verdediger van het gouvernement is, behalve de minister van buitenlandsche zaken en de overige leden van het kabinet, de heer *Lushington* opgetreden. Zijne insgelijks uitgebreide redevoering strekte om te betoogen, dat de koning het regt van vrede en oorlog hebbende, ook de daarbij veronderstelde bevoegdheid had, om, met achterlating van andere vijandelijke maatregelen, de schepen eener natie onder embargo te leggen. Dit regt konde Z. M. vooral in deze niet betwist worden, wijl hetzelve strekken moest om eenen anders onvermijdelijken oorlog voor te komen. Het traktaat van 15 November was in der tijd door de bemiddelende mogendheden onderteekend en deszelfs uitvoering aan Belgie gewaarborgd; toen dit traktaat in eene vorige zitting aan het huis was medegedeeld, had men daartegen geene bezwaren ingebragt en de heer *Peel* had zich ook toen van alle aanmerkingen ten deze onthouden. Indien dan nu aan dit erkend stuk inderdaad uitvoering moest worden gegeven, dan behoorde men vrijwillig of door geweld den koning der Nederlanden tot de onderteekening over te halen. Er was dus inderdaad doel, om ter bereiking van dit doel eenen oorlog te beginnen, doch het ministerie had, door voorzigtigheid geleid, minder verderfelijke maatregelen de voorkeur gegeven, en daardoor geheel Europa eene gewigtige dienst gedaan. De heeren *Baring* en *R. Vivyan* hebben voorts het gevoelen van den eersten spreker krachtig ondersteund; en de discussie, waarvan trouwens, volgens het voornemen van dezen, geen gevolg was te wachten, heeft het huis den ganschen avond bezig gehouden; wanneer hetzelve zich in comité tot de beraadslaging over finantiele aangelegenheden heeft vereenigd.

Beurspriis der Effecten, te Amsterdam.

MAANDAG, 18 Februarij 1833.

					gebl.
NEDERLANDEN,	Werkelijke schuld, 2½ pCt.	ƒ 44½	à	44¾	44⅝
	Uitgestelde schuld	–	à		
	Kansbiljetten	– 17⅝	à	17¾	17⅞
	Amortisatie Syndicaat, 4½ pCt.	– 76	à	76¼	76⅛
	Idem idem, 3½ pCt.	– 59¼	à	59¾	59½
	Oorlogs-lasten 1830 à 5 pCt.	– 96	à	96½	96⅜
	Vrijw. geldl. 1831 à 6 pCt.	– 99¾	à	100⅛	100
	Nieuwe idem 1832 à 5 pCt.	– 83¼	à	84¼	83¾
	Schatkistbiljetten, 6 pCt.	–	à		
	Handel-Maatschappij, 4½ pCt.	–	à		
FRANKRIJK,	inschr. op 't Grootboek 3 pCt.	– 78	à	78¾	78⅝
RUSLAND,	Bij *Hope en Comp.*, 5 pCt.	– 96	à	97	96⅞
	Bij dezelfde 1828, 5 pCt.	– 97¾	à	98½	98⅛
SPANJE,	Certific. Amst., 5 pCt.	– 60¼	à	61¼	60⅞
	Dezelfde 3 pCt.	– 38¼	à	39¼	39
	Uitgestelde schuld	– 9	à	9¼	9⅛

*** Heden avond omstreeks 10 ure, is tot mij en mijner drie kinderen innige smart overleden, mijn waarde Echtgenoot, HERMANNUS JOHANNES WOLDRINGH, Agent van het Domein en Ontvanger van de Algemeene Nederlandsche Maatschappij ter begunstiging van de Volksvlijt alhier, in den ouderdom van 60 jaren en 10 maanden, na eene allergenoegelijkste Echtvereeniging van 18 jaren.

ROZENDAAL, den 16den *Februarij* 1833.

L. W. F. VAN BEECKEREN VAN KELL,
Wed. H. J. WOLDRINGH.

Bloedverwanten, Vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene als eene bijzondere kennisgeving aan te nemen.

BEKENDMAKING.

De Directeur der Bank van Leening te *Breda*, zal, op last der Commissie van Administratie derzelve Beleenbank, op Woensdag den 13den Maart aanstaande, aanvangende des morgens ten tien en des namiddags ten twee ure, aan het Lokaal der Bank in het openbaar doen Verkoopen:

De verstane PANDEN van de maanden October, November en December 1831; zullende de Goederen daags te voren, te rekenen op dezelfde uren, aldaar te zien zijn.

Men zal de verkoopbaar vervallen Panden kunnen lossen, of daarvan de Interessen aanzuiveren, voor of uiterlijk op Dingsdag den 5den Maart te voren.

BREDA, *den* 18den *Februarij* 1833.

De Directeur
J. D. M. SNOEK.

** De ondergeteekenden achten het noodig, den belanghebbenden kennis te geven, dat de persoon van J. A. LIEBERT, Jr., sedert den 12den dezer, van hun Kantoor is verwijderd.

Dordrecht, den 18 *Februarij* 1833.

De Wed. I. VAN BEEST & ZOON.

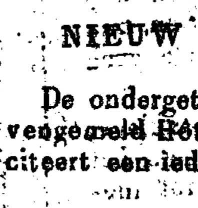
BARON CHASSÉ,

NIEUW INGERIGT HOTEL, *RESTAURATIE*,

Gortstraat No. 51, *te Middelburg.*

De ondergeteekende neemt de vrijheid te annonceren, dat bovengemeld Hôtel den 20sten Februarij zal geopend worden, bij sollicitert een iedere gunst, onder belofte van goede bediening.

WOLFF EKERMANS.

STOOMPACKET-VAART
tusschen ROTTERDAM en LONDEN,
In Dienst der General Post-Office,

Van *Helevoetsluis* of *Brielle*, bij aankomst der Mail zijnde het vertrek voor Passagiers van *Rotterdam* bepaald:

Zaterdag den 23 Februarij, des morgens ten 8 ure.
Woensdag » 27 » » » » »

Nadere inlichting aan het Bureau op de Scheepmakershaven, tegen over de Glashaven, bij de Agenten

W. SMITH & Co. en
P. A. VAN ES.

Te BREDA bij BROESE & Comp. Boekdrukkers en Boekverkoopers.